

תת"ע 6017/02/13 - מדינת ישראל נגד אייל שרון

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6017-02-13 מדינת ישראל נ' שרון
תיק חיצוני: 11210003510

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אייל שרון

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שהיה נתון תחת השפעת סמים - עבירה לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ותקנות 26(2) ו-169ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

על פי עובדות כתב האישום, האירוע הנטען הוא מיום 20.10.12 בסמוך לשעה 16:17, עת נעצר הנאשם לביקורת משטרתית כשהוא נוהג ברכב מסוג איסוזו מס' 5769850 בצומת מעין צבי.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי בעת האירוע לא נהג תחת השפעת סמים. כמו כן טען כי לא הוכח קיומו של חשד סביר לכך שהוא נוהג תחת השפעת סמים, חשד המקנה לשוטר סמכות לדרוש ממנו דגימת שתן. עוד טען הנאשם כי אולץ באמצעים לא כשרים לתת את בדיקת השתן. בנוסף טען כי יש ספק האם בדיקת השתן היא שלו.

3. מטעם המאשימה העידו סמ"ר מוטי חנוכה, סמ"ר ולנטין גליון, ד"ר אשר גופר ורנ"ג אבי סבח.

כמו כן הוגשו הזמנה לדין, דו"חות פעולה, דו"ח עיכוב, מזכר, שובר דואר, טופס דרישה למתן דגימת שתן, טופס בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות, זיכרון דברים על נטילת דגימת שתן לבדיקת שכרות, תעודת עובד ציבור בדבר קבלת דגימת שתן, חוות דעת מומחה מהמכון לטוקסיקולוגיה והודעת הנאשם תחת אזהרה במשטרה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו טופסי שימוע על פסילה מנהלית ואיסור שימוש מנהלי ברכב.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו בפני מעבר לכל ספק סביר.

החשד לנהיגה תחת השפעת סמים

5. סעיף 64ב(ב) לפקודה קובע כדלקמן:

"שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או ממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן..."

כלומר, על השוטר להצביע על קיומו של "חשד סביר" להיות הנהג שבפניו שיכור, אשר בגינו רשאי הוא לדרוש מהנהג לבצע בדיקת שתן, בטרם הדרישה.

יצוין כי סעיף 64ב(א) מגדיר "שיכור", בין היתר, כ"מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן".

6. קיומו של חשד סביר נבחן בכל מקרה בנפרד ובהתבסס על נסיבותיו של אותו מקרה.

כך, ברע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מ"י** (פורסם בנבו, 6.3.12) נקבע לעניין חשד סביר המקים זכות חיפוש לשוטר ללא צו שיפוטי כך:

"מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש".

ובבג"צ 465/75 דגני נ' שר המשטרה, פ"ד (1) 337, 351, 352 (1975) אשר דן בסמכות מעצר בשל חשד סביר לביצוע פשע, נקבע כך:

"..... השוטר שוקל את כלל הנסיבות והעובדות בפניו, הן אלה המחשידות והן אלה הפוטרות את החשוד מזיקה לעבירה, ואם מצטיירת בעיניו תמונה לאורה היה אדם בר-דעת רגיל, מגבש חשד, הרי

נוצר בכך יסוד סביר לחשדו והוא רשאי לעצור את החשוד, אם הנסיבות מחייבות נקיטת צעד זה. תמציתו של האמור לעיל היא כי אמונה סבירה באשמתו של פלוני היא סיבה מספקת להפעלת סמכויותיו של השוטר: יודגש עם זאת, שאם כי ידיעתו של השוטר איננה חייבת להיות אבסולוטית, ... עליו לפעול בדרך הגיונית וזהירה ועל-כן חשד שהוא בגדר ניחוש גרידא - ואשר אינו מסתייע בעובדות, נסיבות או מידע אמין - אינו מספיק לצורך זה.....מה הנתונים עליהם יכול השוטר לבסס חשדו: יכול הוא לפעול על-פי מגוון של נתונים ועובדות שהגיעו לידיעתו במישרין, החל מן ההסתכלות הישירה על האירוע, וכלה בהבחנה באחד מחושי האחרים (כגון הרחת ריח של אופיום או חשיש); יכול גם שהחשד של השוטר יתבסס על טענותיו של צד שלישי, היינו אין הכרח שהחשדות היו תולדה של עובדות אותן חזה במו עיניו או חש בחושיו במישרין. הוא הדין לגבי דיווח או פניה של שוטר אחר, אשר על בסיסם מפעיל השוטר את סמכות המעצר....".

וראה לעניין זה עפ"ת (מרכז) 17821-11-11 מדהלהנ' מ"י (15.7.13).

7. לטענת התביעה לשוטרים היה בסיס לחשד סביר כי הנאשם נוהג תחת השפעת סמים, חשד אשר הקים להם סמכות לדרוש מהנאשם ליתן דגימת שתן.

8. מדוחות הפעולה שמילאו סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון (ת/10 ו-ת/1) עולה כי בעקבות מסיבת טראנס אשר נערכה בחוף מעין צבי ביום האירוע הוצב בסמוך למקום מחסום משטרי. במהלך הבדיקות שביצעו במקום, הגיע לכיוונם רכב הנאשם, הם סימנו לרכב לעצור וביקשו מהנאשם להזדהות.

9. סמ"ר מוטי חנוכה (להלן: "סמ"ר חנוכה") תיאר בדוח הפעולה (ת/10) את הסממנים אשר עוררו את חשדו כי הנאשם נוהג תחת השפעת סמים כדלקמן: **"במהלך השיחה הראשונית עם הנהג הבחנתי שעיני הנהג אדומות ושברכב יש ריח של טבק. שאלתי את הנהג אם הוא מעשן סמים והוא השיב בשלילה. הסברתי לנהג שאני דורש ממנו בדיקת שתן ואת המשמעות של סירוב, עיכבתי את הנהג לתחנה שם ביצעתי לו דוח מאפיינים אשר הגדיל את החשד שאכן הוא נוהג תחת השפעת סמים."**

10. בחקירתו הנגדית נשאל סמ"ר חנוכה מה הוביל אותו לבקש מהנאשם בדיקת שתן והוא חזר על האמור בדוח הפעולה: **"...מה שאני ראיתי זה שיש עיניים אדומות לנהג, וריח של טבק מהרכב."** (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 18, ש' 3).

סמ"ר חנוכה שלל את הטענה כי ייתכן שריח הטבק נבע מעישון סיגריות:

"ש. ריח של טבק מהרכב מלמד על כך שיכול להיות שמישהו עישן טבק ברכב?"

ת. נכון.

ש. ולכן הוא מחשיד על עישון סיגריות ברכב.

ת. לא בהכרח.

ש. אתה מסכים איתי שאם היית מריח ריח של סם היית מציין זאת, ואתה בחרת להגיד שהריח של טבק?

ת. כן, מה שהרחתי זה ריח של סוג של טבק ריח חזק במיוחד באופן שונה מהרגיל מסיגריות, אנו לא יכולים בחוש הריח לגלות סמים ולכן אנו משתמשים במילה טבק עד להמצאת ראיות, ולכן אנו משתמשים במונח טבק. (שם, עמ' 19, ש' 23-31).

סמ"ר חנוכה הבהיר כי הוא מבקש לערוך בדיקה רק כאשר יש מאפיין נוסף לריח הטבק ובמקרה זה המאפיין הוא עיניים אדומות (שם, עמ' 20, ש' 10). סמ"ר חנוכה שלל את הטענה כי רוב האנשים שחוזרים מהים עיניהם אדומות (שם, עמ' 20, ש' 15).

11. בבדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות אשר סמ"ר חנוכה ערך לנאשם (ת/8) נמצא הנאשם במבחן עמידה לא יציב ובמבחן הבאת אצבע יד ימין לאף בעיניים עצומות החטיא הנאשם פעם אחת מתוך שלוש. סמ"ר חנוכה ציין עוד כי התנהגות הנאשם רדומה, כי הוא מתחכם וחסר סבלנות וכי יש צורך לחזור בפניו על ההוראות פעמיים.

יצוין, על אף הבלבול שגילה סמ"ר חנוכה בחקירתו הנגדית באשר לרישום בטופס בדיקת המאפיינים, הרי שבטופס עצמו התוצאות ברורות שכן בנוסף לסימונים במשבצת, תוצאות הבדיקה כתובות בכתב ידו. בנוסף, אף אם מדובר בטופס ישן כטענת ב"כ הנאשם עדיין התוצאות ברורות ומדברות בעד עצמן.

12. סמ"ר ולנטין גליון (להלן: "סמ"ר גליון") תיאר גם הוא בדוח פעולה (ת/1) את הסממנים אשר עוררו את חשדו כי הנאשם נוהג תחת השפעת סמים: "הנ"ל נראה רדום, דיבר באיטיות ובצורה לא ברורה, עיניו אדומות, נראה תחת השפעת סמים. תישאלתי את הנ"ל בנושא שימוש בסמים והכחיש שימוש בסמים."

13. בחקירתו הנגדית חזר סמ"ר גליון על הסממנים מכוחם נוצר אצלו החשד כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים: "...שהנהג היה רדום דיבר באיטיות בצורה לא ברורה, עיניו היו אדומות ואני מעריך שהמקום היה בסמוך לחוף הים בסופו (צ.ל. בסופי) השבוע נערכות שם מסיבות טבע." (פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 7, ש' 5-7).

יצוין כי הנאשם טען כי לא השתתף במסיבת טבע אלא הלך עם חברו לים על מנת לגלוש. לשאלת ב"כ הנאשם האם יכול להיות שעיניים אדומות נגרמות כתוצאה משחייה בים השיב סמ"ר גליון: **"אני יודע, אני יודע מניסיון מעבודתי מה נגרם כתוצאה משימוש בסמים."** (שם, עמ' 7, ש' 17).

14. התרשמתי כי עדויותיהם של סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון מהימנות וקורקטיות, גרסתם לא נסתרה בחקירה הנגדית ומצאתי לנכון לאמץ את עדויותיהם.

15. יצוין כי סמ"ר גליון לא רשם בדוח הפעולה כי הריח ריח של טבק מרכבו של הנאשם והעיד כי אם היה מריח ריח טבק סביר להניח שהיה רושם זאת (שם, עמ' 9, ש' 28). ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי לא ברור כיצד סמ"ר חנוכה הריח ריח חזק של טבק מהרכב של הנאשם בעוד סמ"ר גליון לא הריח ריח של טבק כלל. לא מצאתי כי עדותו של סמ"ר גליון מפריכה את עדותו של סמ"ר חנוכה ובהחלט ייתכן כי רק האחרון הריח את ריח הטבק מהרכב. מכל מקום, סמ"ר גליון הצביע על סממנים אחרים בהתנהגותו של הנאשם אשר עוררו את חשדו כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים.

16. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי לא היו ממצאים אובייקטיביים שגרמו לשוטרים לחשוד בכך שהנאשם השתמש בסם וכי הסיבה האמיתית שהם חשדו בו הייתה משום שהנאשם נחקר על ידם במקום ואישר שימוש בסם. כפי שפורט לעיל, מעדויותיהם של סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון עולה כי התקיימו אצל הנאשם מאפיינים ברורים אשר מקימים חשד סביר כי הנאשם נהג בהיותו תחת השפעת סמים. בנסיבות אלה, השוטרים היו רשאים לדרוש מהנאשם ליתן דגימת שתן.

17. לעומת עדויותיהם של סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון, מצאתי כי עדותו של הנאשם מתחכמת ובלתי מהימנה ונמצאו סתירות בין גרסאותיו. הנאשם הרבה להאשים את השוטרים בסילוף העובדות, בכתיבת דוחות שקריים והכחיש את הממצאים שנמצאו נגדו ללא כל הסבר מניח את הדעת.

18. בהודעת הנאשם תחת אזהרה מיום 21.10.12 (ת/5) אשר נגבתה על ידי רנ"ג אבי סבח (להלן: "רנ"ג סבח") טען הנאשם כדלקמן:

"אני רוצה לומר אני לא הייתי תחת השפעת סמים כן אני עישנתי לפני מס' ימים אני הייתי בחוף הים מעין באתי לגלוש אך לא הייתה רוח ולא גלשתי נשארתי בחוף ובדרך יציאה מהחוף עצרה אותי ניידת לבדיקה שגרתית...."

לעומת זאת, בחקירתו הראשית העיד הנאשם כי ביום הרלוונטי **"הייתי עם חבר בים, גלשנו כל היום..."** (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 29, ש' 11), זאת בניגוד לגרסתו הראשונה שמסר במשטרה לפיה כאמור לא גלש אלא נשאר על החוף.

הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית אודות הסתירה בגרסאותיו וטען כי החוקר במשטרה שיקר:

"ש. אתה אומר שאתה באת לים לגלוש נכון?"

ת. כן. והייתי עם החבר שלי וגלשנו שעות בים.

ש. בחקירה שלך אתה אומר הייתה רוח ולא גלשתי נשארתי בחוף איך אתה מסביר זאת?

ת. לא אמרתי דבר כזה.

ש. אז אתה אומר שגם השוטרים שעצרו אותך משקרים וגם החוקרים משקרים וגם החוקר משקר, הוא ממציא סיפור?

ת. כן.

ש. אתה מתעקש שגלשתי ונכנס לים נכון?

ת. כן.

ש. אתה אמרת משהו אחד בחקירה ועכשיו אתה נותן גירסה אחרת, זה מתאים לקו של הסנגור שלך נכון לעניין העיניים האדומות?

ת. שום דבר ממה שאמרתי בבית המשפט לא הונחיתי ע"י הסנגור שלי אם שמתם לב הסנגור שלי הונחה על ידי." (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, בעמ' 31, ש' 20-32).

19. סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון ציינו בדוחות הפעולה כי הנאשם הכחיש בפניהם כי הוא מעשן סמים. לעומת זאת, הנאשם הודה בחקירתו במשטרה כי: **"עישנתי ג'וינט אחד לפני כמה ימים בבית ינאי."** הנאשם נשאל בחקירתו במשטרה האם הוא נוהג לעשן באופן קבוע והשיב: **"לא אני מעשן פעם ב...אני לא שותה כלל."**

20. הנאשם נשאל על כך בחקירתו הנגדית אך התחמק ממתן תשובות ישירות והשיב בצורה מתחכמת וחזר על טענתו כי כל השוטרים שיקרו:

"ש. כשעצרו אותך השוטרים אמרת להם שאתה לא מעשן סמים?"

ת. הוא לא שאל אותי אם אני מעשן סמים, הוא שאל אותי אם אני מעשן, לא חושב שיש שוטר עם היגיון שישאל אותי אם אני מעשן סמים.

ש. האם השוטרים אמרו לך שאתה מעשן סמים השבת שלא?

ת. השאלה הייתה אם אני מעשן לא אם אני מעשן סמים.

ש. אני מפנה אותך לדו"ח עיכוב, אמרת שאתה לא מעשן סמים נכון?

ת. אני מסביר ושוב מסביר, הוא שאל אותי אם אני מעשן נקודה.

ש. ואמרת שאתה לא מעשן בכלל התכוונת שלא מעשן סמים ולא סיגריות?

ת. התכוונתי שלא. נשאלתי אם אני מעשן, מה הכוונה לסמים? התכוונתי שאני לא מעשן, שאלו אותי אם אני מעשן, אמרתי שלא מעשן.

ש. למה התכוונת שאתה לא מעשן?

ת. התכוונתי שאני לא מעשן סיגריות.

ש. כשחקרו אותך במשטרה אמרת לשוטרים ששעשנת סמים לפני מספר ימים נכון?

ת. נכון.

ש. ושאתה מעשן פעם ב?

ת. זה היה יום למחרת, השוטרים שחקרו אותי יום למחרת זה מה שאמרתי לו שאני מעשן פעם בכמה ימים.

השוטר שאל אותי אם אני מעשן.

ש. השוטרים בכל הדוחות משקרים?

ת. בדיוק. (שם, בעמ' 30, ש' 31-עמ' 31, ש' 19).

21. יצוין כי הנאשם עומת עם הממצאים המעידים כי נהג תחת השפעת סמים אך שלל ממצאים אלה ללא כל הסבר מניח את הדעת:

"ש. אני אומרת לך שהיה חשד סביר העיניים שלך היו אדומות היה ריח של טבק, אבל בניגוד לאיך שאתה מדבר בבית המשפט אתה מדבר ברור והשוטר תיאר אותך שהדיבור שלך איטי לא ברור נכון? אין לך בעיה בדיבור?

ת. לא, אין לי בעיה בדיבור, באותו יום לא דיברתי מבולבל וזה מילה שלי כנגד מילה שלו כמו הרבה דברים בדבר הזה, ואני חוזר ומדגיש לא היה ריח של טבק ברכב ועיניים יכול להיות שהיו אדומות בגלל הים.

ש. אני אומרת לך שלא עברת את בדיקת המאפיינים החטאת את היד לאף?

ת. לא. אני לא מסכים איתי וזה כמו הרבה דברים מילה כנגד מילה. (שם, עמ' 32, ש' 11-4).

22. לאור כל האמור מצאתי כי גרסתו של הנאשם אינה מהימנה ואיני מאמצת אותה. בנסיבות אלה אני מבכרת את גרסת השוטרים לפיה התקיימו בנאשם מאפיינים המעוררים חשד סביר כי נהג תחת השפעת סמים.

הטענות בדבר חוסר הסכמה לבצע את בדיקת השתן

23. סעיף 64ב(2) לפקודת התעבורה קובע שורה של תנאים מצטברים המוטלים על השוטר הדורש מנהג רכב ליתן לו דגימת שתן, כדלקמן:

"שוטר הדורש מנהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד."

סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה יוצר חזקה חלוטה לפיה נהג המסרב לבצע בדיקה לפי דרישת השוטר ייחשב כעובר עבירה של נהיגה בשכרות:

"סירוב נוהג ברכב, או מממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)."

24. לטענת הנאשם, הוא חויב באמצעים לא כשרים לתת את דגימת השתן. הנאשם טען כי השוטרים לא הסבירו לו שהוא רשאי לסרב לבצע את הבדיקה, כי איימו עליו שאם יסרב להיבדק ישלח למעצר, אזקו אותו ועצרו אותו עד שלבסוף לא נותרה לו ברירה והוא ביצע את הבדיקה. לפיכך טען כי הבדיקה נלקחה שלא בהסכמה מודעת ורצונית. עוד טען כי רס"מ חנוכה התנהג אליו בצורה תוקפנית ואלימה וקילל אותו.

25. סמ"ר חנוכה תיאר בדוח הפעולה (ת/10) כי הסביר לנאשם את משמעות הסירוב להיבדק:

"הסברתי לנהג שאני דורש ממנו בדיקת שתן ואת המשמעות של סירוב, עיכבתי את הנהג לתחנה שם ביצעתי לו דוח מאפיינים אשר הגדיל את החשד שאכן הוא נוהג תחת השפעת סמים. שאלנו את הנהג אם הוא מוכן להיבדק או שהוא מסרב הנהג אמר שאין לו פיפי והתייעץ עם שני עורכי דין. לאחר זמן מה (כמצוין בדוחות) הנהג סירב להיבדק ולאחר שהסברנו לו שוב את משמעות הסירוב והוא שוב התייעץ עם עורך דין הסכים הנהג להיבדק..."

26. בטופס דרישה למתן דגימת שתן (ת/12) נכתב כי סמ"ר חנוכה הודיע לנאשם שהוא חשוד בנהיגה בשכרות, הסביר לנאשם את מהות הבדיקה ודרש ממנו לבצע בדיקת שתן לצורך בדיקת רמת סמים בגופו וכי במידה ויסרב יראה כמי שנהג בשכרות. הנאשם סימן בטופס "מסכים". בנוסף הנאשם אישר

בחתימתו כי הבין את החשד נגדו, את מהות הבדיקה והדרישה לבדיקה ומשמעות הסירוב למתן הדגימה.

בנוסף, בדוח עיכוב (ת/11) בסעיף 4'ג' סימן רס"מ חנוכה כי הודיע למעוכב את סיבת העיכוב, חשד לנהיגה תחת השפעת סם.

אם כך, הנאשם בחתימתו על הטופס הסכים לבצע את בדיקת השתן ואישר כי הוסברה לו מטרת נטילת הדגימה והמשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה אלא שהנאשם בחקירתו הנגדית טען כי לא חתם על הטופס מרצונו וכי: **"השוטר ביקש ממני לחתום על כך שהדגימה ניתנה מרצוני החופשי"** (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 32, ש' 16-17).

27. סמ"ר חנוכה בחקירתו הנגדית הסביר כי לכל נאשם יש זכות לסרב לבצע את הבדיקה ושלל את הטענה כי השוטרים מאיימים על חשודים המסרבים לבצע בדיקה:

"ש. מה משמעות הסירוב?"

ת. משמעות הסירוב היא בעצם מבחינתנו אנחנו רואים בו כמי שמודה בעבירה ברגע שהוא מסרב לעשות את הבדיקה ומשם מתחילים תהליכים של סירוב.

ש. אם אדם מסרב, אז אתם לא מסכימים שיסרב, שאם יסרב תעצרו אותו?

ת. לא, יש לכל נאשם את הזכות המלאה לסרב.

ש. אז מדוע הודעתם לו שאם הוא לא נותן בדיקת שתן הוא לא ישוחרר ויישאר עצור עד למחרת?

ת. אנחנו לא משתמשים באיומים כלפי נאשמים ולגבי השאלה שלך לגבי האירוע הספציפי דברים נעשים התערבות בהחלטת קצין לסירוב. וברגע שהסירוב נהיה סירוב אז אין לנו מה לאיים במעצר כי זה כבר סירוב." (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 21, ש' 23-31).

28. עדותו של סמ"ר חנוכה הייתה עניינית ואמינה, הוא לא ניסה ליפות את המציאות ואף הודה כי רוב המקרים בהם חשודים מסרבים להיבדק מסתיימים באלימות כנגד השוטרים ומעצר:

"ש. לגבי תיק זה, אם אומר לך שהנאשם כן אויים כפי שצינתי אתה אומר שזה לא יכול להיות?"

ת. במקרה זה אני לא זוכר אני לא יודע אם מישהו אחר אמר לו לעשות משהו או עושים מה שהקצין אומר ומסבירים שיש משמעות לסירוב, ובדרך כלל סירוב מלווה גם בהתלהמות ובתקיפה של השוטרים ומסתיים במעצר, בחלק קטן יש סירוב שמתנהל כרגיל ללא איזה שהם תנאים מיוחדים ואנו משחררים לאחר הסירוב." (שם, עמ' 22, ש' 4-8).

סמ"ר חנוכה שלל מכל וכל את הטענה כי קילל או התעצבן על הנאשם וטען לגבי התנהגותו של הנאשם כי: **"העד באופן קבוע התנהג באופן מתחכם מחפש בשפה רגילה לא לעשות את הבדיקה, כי כנראה הוא ידע את התוצאות שלה?"** (שם, עמ' 23, ש' 9-16).

29. סמ"ר גליון הסביר גם הוא בחקירתו הנגדית כי לחשוד יש זכות לסרב לבצע את הבדיקה וכי במצב כזה השוטר מסביר לחשוד את משמעות הסירוב:

"ש. אם אתה עוצר אדם לבדיקת סמים האם הוא חייב לבצע בדיקת סמים?"

ת. כן, אם יש לי חשד אני חייב לבצע את הבדיקה וביכולתך לסרב גם ואני כמובן מסביר לך את משמעות הסירוב.

ש. האם מותר לי לסרב או אסור לי לסרב?"

ת. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה אני מסביר את משמעות הסירוב בחוק שמי שמסרב לעשות את הבדיקה רואים בו כמי שאכן נהג בהשפעת סמים וכמסרב לבדיקה. (פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 7, ש' 20-25).

30. סמ"ר גליון תיאר בדוח פעולה (ת/1) כי בשלב מסוים הנאשם נכבל באזיקים וזאת מפני שלא שיתף פעולה עם השוטרים: **"בתחנה טען כי הוא מסכים לבדיקה אך לא יכול להשתין כי אין לו. היה מעוכב במשך כשעתיים שבסופם הועבר לסטטוס עצור מפני שלא שיתף פעולה ונכבל באזיקים. לאחר מכן לאחר שהתייעץ עם עורך דינו הסכים לתת דגימת שתן."**

בחקירתו הנגדית הבהיר סמ"ר גליון כי הנאשם לא נאזק בגלל שסירב להיבדק אלא כי ניסה להתחמק מהבדיקה בשלל תירוצים:

"ש. במקרה הזה עצרתם אותו ואזקתם אותו כי סירב להיבדק?"

ת. לא בגלל שהוא לא רצה להיבדק אלא כי הוא התחמק מבדיקה, בגלל שהוא התחמק מבדיקה והוא מסר כמה וכמה פעמים שאין לו פיפי ולא יכול לא יודע ולא בטוח לכן עבר לסטטוס של עצור ואנו גם אזקנו אותו.

ש. אמרת במשפט אחד דבר והיפוכו, ואני כן מבין ממך שאם אדם מסרב להיבדק אז אתה לא מסתפק בכך שתאשים אותו בסירוב אלא אתה אומר לו אתה לא הולך הביתה ותישאר עצור ותישאר באזיקים נכון?

ת. אם האדם מסכים לבדיקה מוסר את הבדיקה ואני מפסיק את נהיגתו אין לי שום צורך להחזיקו במעצר. לעבירת הסירוב יש דבר מה נוסף ויתכן אם צריך להעלות את האדם לשיפוט מהיר.

ש. אם הוא היה אומר שהוא מסרב להיבדק היית משחרר אותו?

ת. לא.

ש. אך כיוון שהוא טען שאין לו שותף אזקת אותו?

ת. אני אזקתי אותו כי הנהג שעתיים היה איתנו ובתירוצים כאלה ואחרים לא רצה לבצע את הבדיקה בתירוצים כאלה ואחרים ולא אמר שהוא מסרב לביצוע הבדיקה.

(פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 8, ש' 5-18).

עדות של סמ"ר גליון מחזקת את עדותו של סמ"ר חנוכה לפיה הנאשם התנהג בצורה מתחכמת וניסה "למשוך את הזמן" ולהתחמק מלבצע את הבדיקה בכל דרך אפשרית. כפי שעולה מעדותו של סמ"ר גליון, הנאשם נאזק ונעצר בשל התנהלותו ולא כתוצאה מסירובו לבצע את הבדיקה.

31. לסיכום, מצאתי כי עדויותיהם של סמ"ר חנוכה וסמ"ר גליון מהימנות ואני דוחה את גרסת הנאשם כי השוטרים התנהגו אליו באלימות ובאיומים וכי בדיקת השתן נכפתה עליו ולא ניתנה מרצונו החופשי. לפיכך אני קובעת כי בדיקת השתן ותוצאותיה קבילות.

תוצאות הבדיקה ומשמעותן

32. מהבדיקה שביצע ד"ר אשר גופר (להלן: "ד"ר גופר") (ת/6) עולה כי בדגימת השתן של הנאשם נמצאה כמות של 70 ננוגרם תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנביס. ב"כ הנאשם בסיכומיו הפנה לעדותו של ד"ר גופר וביקש לקבל את גרסת הנאשם לפיה הנאשם עישן מספר ימים לפני האירוע.

33. בחקירתו הנגדית העיד ד"ר גופר לעניין כמות החומר שנמצאה בדגימת השתן ומשמעותה לגבי מועד השימוש בסם כדלקמן:

"ש. נניח אנו יוצאים מנקודת הנחה שמדובר בשימוש אקטיבי ולא פסיבי של ננוגרם, כמות של 70 ננוגרם כן יכולה או אמורה להסתדר עם שימוש בסם גם בימים רבים לפני הבדיקה נכון? מדובר בכמות יחסית קטנה

ת. היא יכולה מצד אחד להראות על שימוש שנעשה לפני שעתיים וחצי ואז הריכוז בשתן עדיין לא הגיע לערך השיא ולעומת זאת לאחר מספר שעות אותו ערך מגיע בזמן לירידה, המספר עצמו אינו יכול לומר על זמן השימוש.

ש. וכמות שכזו יכולה ללמד על תופעות חיצוניות בגוף?

ת. בדיקת שתן בהגדרה לא נועדה לתת תשובה לגבי מידת ההשפעה אם הייתה אלא לענות רק על דבר אחד שהתוצאה היא מאשרת שנמצא חומר שאסור על פי החוק. מידת ההשפעה תלויה באנשים תלויה במטרפוליזים (צ.ל. במטבוליזם) וזה לא תפקידי לנתח זאת כאן."

(פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 17, ש' 5-14).

מכאן שממצאי הבדיקה של ד"ר גופר אינם יכולים להעיד באופן ודאי על מועד השימוש בסם אך יש בהם כדי להעיד בוודאות כי בגופו של הנאשם נמצא חומר שאסור על פי החוק ודי בכך כדי לקבוע כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים, וזאת בשים לב להגדרת "שיכור" כמשמעותה בסעיף 64ב(א) לפקודה, כמי שבגופו תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנביס שהינו סם מסוכן.

34. באשר לטענתו של ב"כ הנאשם בסיכומיו כי החוק אינו מידתי ולא עומד בכפיפה אחת עם חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, מאחר ואינו מאתר את המקרים בהם העישון נעשה זמן רב לפני הנהיגה, הרי שמקומה של טענה זו אינו כאן וראה לעניין זה רע"פ 3174/12 שריג נ' מ"י ואת עפ"ת (מרכז) 17821-11-11 מדהלה נ' מ"י אשר אוזכר לעיל.

שרשרת בדיקת השתן

35. לטענת הנאשם התקיימו במקרה עסקינן מחדלים רבים של המשטרה אשר מעוררים ספק האם בדיקת השתן שייכת לו.

36. בחקירתו הנגדית העיד סמ"ר חנוכה כי הנאשם היה מלווה לתא השירותים במהלך הבדיקה, אם כי לא ידע לומר אם הוא ספציפית ליווה את הנאשם. העיד כי הנאשם מסר לידי את בדיקת השתן בכוסית הדגימה הסגורה ישירות מתא השירותים. העיד כי לאחר ששב לתחנה שאב שתי מבחנות והכניס אותן לשקית מז"פ שמספרה J0769423 ונעל את השקית בארון המוצגים שבתחנה (פרוטוקול הדיון מיום 13.5.15, עמ' 24, ש' 19-25, עמ' 25, ש' 7).

סמ"ר חנוכה נשאל אם הכין מדבקה והשיב כי הם כותבים על מדבקות שמודבקות כבר על הכוסית, אך אינו יכול להעיד שהוא אכן כתב על הכוסית (שם, עמ' 25, ש' 8-13). יחד עם זאת סמ"ר חנוכה טען כי הכוסית הוכנסה לשקית מסומנת שעליה נכתבו פרטי הנאשם והאירוע כמנהגם שלו ושל הצוות (שם, עמ' 25, ש' 14 ואילך).

בחקירתו של סמ"ר חנוכה עלה כי בטופס זכרון דברים על נטילת דגימת שתן לבדיקת שכרות (ת/9) בסעיף 5 הוא לא מילא את מספר השקית. סמ"ר חנוכה טען כי הוא אמנם שכח לרשום בטופס (ת/9) את מספר השקית אך רשם זאת בדוח הפעולה (ת/10).

סמ"ר חנוכה נשאל האם לאור המחדלים ברישום פרטי הנאשם על הבדיקה לא נוצר ספק שאולי התבלבל עם מישהו אחר והשיב: **"לא, מאחר ואנו מטפלים בכל תיק בנפרד, בחדר סגור, שלא מטופלים בו תיקים נוספים."** (שם, עמ' 27, ש' 3).

37. לא התרשמתי כי נפלו מחדלים בהתנהלות או ברישום שערך סמ"ר חנוכה בנוגע לבדיקת השתן אשר יש בהם כדי לעורר ספק סביר אם בדיקת השתן שייכת לנאשם. אכן, סמ"ר חנוכה לא מילא את מס' השקית בזיכרון הדברים כנדרש וזאת מתוך חוסר דייקנות וחוסר תשומת לב, אך די ברישום הקיים כדי לקשור את בדיקת השתן לנאשם ולשלול קיומן של טעות או בלבול.

בדוח הפעולה (ת/10) רשם סמ"ר חנוכה: **"הנהג מסר לידי את את בדיקת השתן בכוסית הדגימה הסגורה אשר ממנה שאבתי שתי מבחנות והכנסתי אותם לשקית מז"פ שמספרה J0769423 אשר נעלתי בארון המוצגים בתחנה."**

38. הנאשם טען גם כי נפל מחדל בטופס זכרון דברים בהעברת שתן (ת/3) שמילא רנ"ג סבח. רנ"ג סבח תיאר בזכרון הדברים כי הוציא מארון המוצגים שקית מז"פ מס' J0769423 עם שתי מבחנות שתן של החשוד שרון אייל, הכניס את השקית למעטפה עבור מעבדה טוקסיקולוגית בבית החולים שיבא והכניס את המעטפה לשק הדואר במזכירות התחנה. שובר הדואר של השקית שנשלחה למעבדה ועליה רשום מס' שקית המז"פ סומן ת/4.

בזכרון הדברים (ת/3) ניתן לראות כי שם הנאשם נרשם על גבי מלל אחר. רנ"ג סבח נשאל על כך בחקירה הנגדית והשיב כדלקמן:

"ש. נכון שכתבת את המזכר, כתבת את מספר השקית וכתבת שם של אדם אחר ולאחר מכן גילית שטעית ותיקנת את השם?"

ת. לא חושב, אבל זה נראה לי טעות סופר פה, לא יודע אם זה שם, יש ש ו-ל.

ש. אתה מסכים איתי שאתה רואה את האותיות ש' ל' ב' במילה השניה?

ת. רואה גם י' וזה טעות סופר.

ש. נכון שאתה לא יכול לשלול את האפשרות היום שאתה לא זוכר את האירוע כשרשמת שם

אחר בהתחלה?

ת. שוב פעם אני לא יכול לשלול אם רשמתי שם אחר אבל אני חושב שזו טעות סופר. אבל יש מספר שקית שהיא תואמת לאותו מספר שקית ששם רשום גם מספר הדו"ח לו והשם שלו פה רשום הכל. (פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 12, ש' 26- עמ' 13, ש' 2).

אני מקבלת את הסברו של מר סבח וסבורה כי לכל היותר מדובר בטעות סופר, כאשר כלל לא ברור אם נרשם שם אחר מתחת לשמו של הנאשם. מכל מקום, בזכרון הדברים רשומים הן שמו של הנאשם והן מס' שקית המז"פ.

39. ב"כ הנאשם הפנה את רנ"ג סבח לזיכרון הדברים שערך סמ"ר חנוכה (ת/9) וציין בפניו כי

"...בזיכרון הדברים שמוטי לקח את בדיקת השתן הוא שכח לרשום את המספר נכון? אתה רואה שהוא שכח לרשום את המספר? (שם, עמ' 13, ש' 10-13).

בנסיבות, אני דוחה את טענותיו של ב"כ הנאשם על פיהן לא רק שנפלה טעות בשם הנאשם בדוח שערך רנ"ג סבח (ת/3) אלא שגם לא ניתן להסתמך על מס' שקית המז"פ מאחר וסמ"ר חנוכה לא מילא זאת בדוח (ת/9), שכאמור, בדוח הפעולה (ת/10) סמ"ר חנוכה מילא את מס' שקית המז"פ ודי בכך כדי לקשור את הנאשם לדגימת השתן.

40. לאור האמור, אני דוחה את טענת הנאשם בדבר מחדלים בהתנהלות המשטרה אשר מעוררים ספק אם דגימת השתן שייכת לו.

41. אם כן, כל טענות ההגנה של הנאשם - נדחו.

אציין כי עיינתי בפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם ומצאתי כי אינה רלוונטית לענייננו באשר במקרה דנן, בניגוד למקרים בפסיקה שהוגשה, התקיימו אצל הנאשם מאפיינים המבססים חשד סביר כי נהג תחת השפעת סם.

42. לאור כל האמור אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

43. נקבע לשמיעת טיעונים לעונש ליום 11.1.16 בשעה 16:00.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדיון בהתאם.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ו, 28 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.